

לזכות לראות את ה' פנים בפנים ולהתגלות
השכינה ולצום מעלות השחר עד צאת
הכוכבים ולזכות להכנס לגן עדן עוד בחייתו

308 י"ז בתמוז

רבנו של עולם כל יכול, זכני לראותך
פנים בפנים, שזו השגה של נתן
דאדם קדמון, שזנו לזה ביז' תמוז,
אנא רבנו של עולם, ביז' בתמוז,
שאז משה רבינו בא עם לוחות ראשונות,
וכל עם ישראל פסקה זוהמתו, והתבטלו
מהם כל התאות שבעולם, וזכו לראות את

ה' פנים בפנים, כמו שכתוב "פנים
בפנים דבר ה' עמכם" (דברים ה' ד'),
ועל ידי זה עלו כל ישראל לכתר דאדם קדמון,
ועל ידי זה זכו לשמירת הברית,
שאין שמירה יותר ממנו, ויצאו
מגדר אנוש, וזכו לגדר מלאך,
כמו שנאמר "אני אמרתי אלקים
אתם ובני עליזון כלכם, אכן כאדם
תבוהתון וכאחוז העשרים תפלו", וכל
עם ישראל זכו בחייהם להכנס עם גופם לגן עדן,
כשרח בת אשר שנאנה ככנור "עוד
יוסף זי", ובתיה בת פרעה שסכנה

אֶת חַיִּיהָ כְּדִי לַהֲצִיל אֶת אִמָּהּ,
 וּכְאַלְיַעֲזֵר עֶבֶד אֲבִרָהֶם שֶׁבֶצֶע אֶת
 הַשְׁלִיחוֹת בַּשְּׁלֵמוֹת בַּאֲסִירוֹת נָפֶשׁ
 עֵלֵאִית, וְאִפְּלוֹ אַחֵר שֶׁשָּׂאֵע אֶת הַדְּבוּר
 "בֵּא בְרוּךְ ה' ", וְנִהְפֶּךָ אֲדָרֹר לְכָרוֹךְ,
 הַאֲשִׁיר לְדָבָק בַּמֶּטֶרָה, עַד שֶׁהִכִּיָּאָה
 לְסִימָאָה בְּטוֹב וּבַפֶּעַל, וְעַל זֶה נֶאֱמַר
 "וַעֲלֵתָה הַשֵּׁב אֵשֶׁת הָאִישׁ כִּי זָבִיא
 הָיָא ", "אִשָּׁת" וְאִשִּׁי תִיבוֹת
 "ה' שִׁפְתֵי תִפְתָּחוּ ", וְזֶה סוּד "בְּאֵר
 וּפְרוּחַ שָׂרִים ", בְּסוּד "וּחֻפְרָה
 הַלְבָנָה וּבֹשֶׁת הַחֹמֶה כִּי מֶלֶךְ ה'

צְבָקוֹת בְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם וְנִגְדֹ
 וְקָצִיו כְּבוֹד " (יִשְׁעִיָּה פָּרָק כ"ב), וְאַנְכָּה לְצוֹק
 אֲעֲלוֹת הַשָּׁמַר וְעַד צֵאת הַכּוֹכָבִים אֲצִאת
 הַחֲמָה וְעַד הַתְּעֲלוֹת הַשְּׁכִינָה בְּצֵאת
 הַכּוֹכָבִים, וְאִזּו יִתְקִים הַפְּסוּק "בָּלִים
 הָהֵאָה יִפְקֹד ה' בְּחֹרְבוֹ הַקָּשָׁה
 וְהַגְּדוּלָּה וְהַחֲזָקָה עַל לוֹיֹתָן זָחַשׁ
 בְּרוּחַ וְעַל לוֹיֹתָן זָחַשׁ עַקְלָתוֹן, וְהָרָג
 אֶת הַתְּנִיץ אֲשֶׁר בָּלִים " (יִשְׁעִיָּה כ"א).

לע"נ משה בן בועז ז"ל
 נ.ל.ב.ע. י"ז תמוז ת.נ.צ.ב.ה.

לזכות להתגלות ה' עין בעין ולקבל את היסורין באהבה ולהדבק במלאכים מיכאל וגבריאל שמעלין את הנשמות שעשו תשובה אמיתית וקבלו את הדין באהבה ולזכות לגאלה השלמה שמתגלית ביז' תמוז

צום יז' תמוז

רבוננו של עולם כל יכול, בי"ז תמוז היום שבו מתגלית מלכות דאצילות, על ידי תקון חמשת הדברים, דבר ראשון, מה שנאמר "ויהי כאשר קרב אל המוזה וירא את העגל וישלך אותו מידי את הלוחות", וכתיב שחודש הרביעי בתשעה לחודש הובקעה העיר, ואז המלך יצא מבין לחובתיים וילך דרך הערבה, ושינו אותו בערבות ירוזו, וידברו אתו בשפט, וישחטו את בניו לעיניו, ואת עינו צדקיהו עור, ואז קרא עלי מועד, ועלה יהויכין לגג ההיכל, וזרק מפתחות כלפי מעלה, ויצאה פסת יד וקבלתם, והוכחד שבט בנימין, ונטארו רק 600 איש, בתוכם שאול, ובוטל התמיד, ושרף טורנוסרופוס את התורה, והעמיד מנשה צלם בהיכל, כי מנשה היה שוחט 1000 איש ליום, במשך 22 שנה, ועכשו בי"ז בתמוז שמתגלית מלכות ה', מלכות דאצילות, עין בעין, על ידי פתיחת 48 אלף רבוא שערי גיהנם, ומוציאים דרכם את הרשעים שגרמו לחורבן בית המקדש, עשרים ואחד יום לפני תשעה באב, וה' מבטל מאותם הרשעים את דין "ודולעתם לא תמות ואשם לא תכבה", עשרים ואחד יום לפני תשעה באב, ומיד רואים פני השכינה, והצדיקים שאעולם לא חטאו, ונצדאנו להם אין סוף חטאים שלם עש, אקבלים באותו יום שחר כפלי כפלי, בסוד כי לקית בכפלי, ואילו בעלי תשובה ששברו לבם לפני השם יתברך על כל חטא וחטא, יכנו להחיות אתים, כמו שנאמר "ובשוב רשע מרשעתו ויעש בשפט וצדקה", חיה יחיה בהם לא נאמר, אלא עליהם מלמד, שעליהם הוא יחיה חיי עולם, כאו שרם בת אשר, ובתיה בת פרעה, שמיות לעולם, עס צדיקים חסידים ותמימים וישרים, לואלי חסידים, בעלי צדקה, ובעלי אמונה, בעלי תורה, ולם עוד אלם שמעלין אותם ואושיבין אותם בישיבה של אעלה, ושואעין תורה אפי הקב"ה אמר, כי בי"ז בתמוז נאחלין כל העונות לכל אי שנושה תשובה בלב שלם, ואז נפקדות כל העקרות, כי אז יוצאין ממקום למעלה ממקום, וכל העולמות עולין למלכות דאצילות, למקום שהארון וקרח היו פורחין באויר, לכן מיד אחרי קרת, חקת, בלק, י"ז בתמוז, שאז מסתים תקון ה"ק" שיורדת עד לתוך הגיהנם, ומוציאה משם את נשמות הרשעים שיעשו

תשובה על שגורמו את החרבן במעשיהם הרעים, הן חלול שבת, עריות, ושפיכות
דמים, ושאר עבירות, ועל ידי שקבלו עליהם דין גיהנם באהבה, נתנפרו כל עונותיהם,
וכוכן בי"ז בתמוז לעלות ולשאוב תורה אפי הקב"ה בכבודו ובעצמו, ולכן נאמר עליהם
"חיה יחיה", שכל אי שנוטה תשובה בי"ז בתמוז, כוכה להוציא רבבות רבבות של
נשמות אדינה של איהנך, בין בעלי צדקה, בין בעלי אמונה, בין בעלי תורה, ואעלה ואשיב
אותם בישיבה של אעלה, ושואמין תורה אפי הקדוש ברוך הוא, אחר שתקן את כל שלשת
הקופין שרגליה יורדות מות, כי בראש שאצק אקבל דינה של איהנך באהבה, איז יוצא
מש, וכוכה ויושב בישיבה של אעלה, ואבריא אל ואיכאל הולכין ופוחחין 48.000 רבוא של
שערי איהנך, ואוציאין מש את הרשעים שעשו תשובה אמיתית, והצדיקו עליהם דין איהנך,
כי על ידי חטא אדם הראשון נתערבבו בישראל חמשת המינין של, נפילין, גבורים,
ענקים, רפאים, עמלקים, וזה שקוראין בפרשת "חזקת" על מלך ערד שהוא מלך כל
הערודים, שעליהם נאמר "אוי לו לאדם שפגע בו ערוד, ואוי לו לערוד שפגע
ברבי וזליא בן דוסא", כי מעצמותיו של בלעם נהיו כל הערודים שבעולם, על ידי שהפריד
בין רחל ולאה, ויצאו עקבי לאה מפתח רחל, כי בלעם בלק = רחל לאה = ערד ערד, ולכן רק
משיח שנקרא 'מגדל עדר, ויבוא ממגדל עדר' [תרגום], יוכל לתקן את כל הערודים, והעמלקים,
והנפילים, והגבורים, רפאים, ענקים, שהם סיחון ועוג וחבריו, שבאו אל בנות האדם ושמאו
אותם בטומאתם, ולכן נחרב בית המקדש, ומשה לא נזהר מהם, ולכן אין להם תקנה לא
בימות המשיח, ולא בתחית המתים, והם יורדין לדורי דורות, לשאול ואבדון, ואינם יוצאים
משם לעולם, כי לכל יש תשובה, חוץ מעמלקים, ענקים, רפאים, נפילים, גבורים,
ושהפילו חתתם בארץ החיים, נגון ירבעם וחבריו, ועליהם נאמר "זכרית ומכור
שריפה כל ארצה", כי הקדוש ברוך הוא רצה לעלא זכות על ירבעם, ותפסו
בכבדו, ואמר לו אני אתה וכן ישי נטיף כאן - עזן, אבל ירבעם דחה את הצעתו של
הקדוש ברוך הוא, כי היה מן הנפילים ששום דבר בעולם לא יכול להחזירם בתשובה,
ונדונין לדורי דורות, ואינם מצליחים להצמד למיכאל וגבריאל, שמנסים להוציאם מן
הגיהנם, כי הגאולה תהיה בי"ז בתמוז, בסוד "כי לבועד מועדים וזצי", שזה סוד
תשעה באב וי"ז בתמוז, שעל זה ניבא גבריאל לבוש הפדים, ולכן ביום הכפורים נכנסים אך
ורק בבגדי בד לקדש הקדשים, ועל ידי זה מעלין את כל נשמות הרשעים העשויים מפשתן,
ולכן קין הקריב פשתן, אבל טעותו היה שלא ערבבם עם צמר, סוד עשרת מיני נגינה, שרק
על ידם תהיה תחית המתים.

לע"נ אסתר בת חוה ומרים בת שרה אמנו ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

לזכות לצום ולעשות תשובה ולזכות לשפע עשירות ולהשפיע צדקה
ללא הפסקה ולזכות לבקע את כל מחיצות הסטרא אחרא לגמרי
"צום י"ז בתמוז"

רבונו של עולם כל יכול, על י"ז בתמוז נאמר "אשר ישכתי חול גבול לים".
פי הקטרוגים והדינים רוצים לשטוף את העולם, ובאותו היום שמשוה ירד
עם לוחות ראשונות, "והלחזת בועשה אלקים, והכתב כתב אלקים".
והאותיות אותיות שהאלקים ברא, כי חול גמטריא דם, ואז בי"ז בתמוז התחיל דמם
של ישראל להשפך פמים, "נתנו את גבלת חסידך כדבון סביבות
ירושלים, ואז הם כבר נקראים "חסידך", שקבלו את ענשם באהבה,
וכמה שהים הולך וסוער ורוצה לשטף את הארץ (פי מילוי ים - דם - 50), סוד
חמשים שערי בינה, שמתחילין בי"ז בתמוז, שאז ירד משה עם לוחות
ראשונות, שלמות, קדושות וטהורות, ללא שום מום ופגם וחסרון, כי
המלה וחול - 50 מילוי ים, ולכן החול הוא גבול לים, כי בי"ז תמוז על ידי
שצמים, וכותבטלין ועושין תשובה, עושין חול גבול לים, שזו אותה
גמטריא, כי אז היא הארה הכי גדולה מכל השנה, ואז יורד השפע לכל
השנה, וכל העשירות לכל החיים, ואז בי"ז בתמוז גוזרין על האדם כמה
שפע יהיה לו בכל שנה, וכמה שפע לכל החיים, ואם יתנו לו שפע גם
להשפיע לאחרים, כמו שנאמר "רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה
וכבוד" כי על ידי הצדקה נאשכים אריכות ימים ושנים, וכאם שאדם יתן יותר צדקה,
ככה ינכה יותר ויותר אריכות ימים ושנים, כאן אשה רבינו עליו השלום, שנכדל
השפע האכות הקדושים, "ולא כדתה עינו, ולא גס ליוחה". "כי רשע מכתיר
את הצדיק", פי "סביב רשעים יתהלכון", שמרמוז שהרע של האדם
מכתיר אותו מבפנים ומבחוץ, וי"ז בתמוז שאז הסבו הרומאים את
ירושלים, שמרמוז שהרע של כל אחד ואחד כבר סגב אותו מכל צד,
ולא נשאר שום פתח לקדושה, כשהקדוש ברוך הוא ראה שהרע של

כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִסֵּבֵב אוֹתוֹ לִגְמָרִי, מִבְּלִי הַשָּׂאִיר לוֹ מְקוֹם לְאִיזָהוּ כָּל
 שֶׁהָיָא שֶׁל הַקְּדוּשָׁה לְהַכְנִס פְּנִימָה, וְכָל־הַפָּנוּ עָרְפָם לְדַבְרֵי רַבִּי
 יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי וְהַסְנֶה־דְרִין, וְלֹא רָצוּ שִׁשּׁוּם מִלֵּת רַפְיוֹן שֶׁלָּהֶם תַּכְנִס
 אֶל לֵבָם, בְּהִיּוֹתָם בְּטוּחִים בְּעֵצִים יָדָם לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל שֶׁלֵב וְשֶׁלֵב עַל
 הָרוּמָאִים, בְּלִי לִקְבֹּל עַל עֲצָמָם עַל מִצְוֹת וּתְשׁוּבָה, וְלֹא לְשַׁפֵּר אֶת
 מַעֲשֵׂיהֶם בַּקְּדוּשָׁה וּבִטְהָרָה, אֲלֵא כָּל־לֵא יוֹצֵא מִהַכֹּל־ל נִשְׁאָרוֹ
 בְּטוּמְאוֹתֵיהֶם הַנּוֹרָאוֹת, וְכָכָה חָשְׁבוּ לְנַצַּח אֶת הָרוּמָאִים, כְּמוֹ חִזְקִיָּהוּ
 וּמִתְתִּיָּהוּ, אֲכֵל־לֵא יִדְעוּ וְלֵא הִשְׁכִּילוּ עַל־לֵא שֶׁאֵלֵה כָּל־עַל לֵאזוֹ תוֹרָה יוֹאֵק וְלֵאֵה,
 וּמִחֻקֵּיהֶם נֶעֱלַ חֶרֶב עַל פֶּתַח בֵּית הָאֲזָרָשׁ, שֶׁכֵּל־אִי שֶׁלֵא יֵלֵאז תוֹרָה יִדְקֵר בְּחֶרֶב, וְכָכָה
 נִסּוּכָה חֶרֶב הָאֲשׁוּרִיִּם אֵל־לֵאֵק וְכָל־לֵא יִשְׂרָאֵל, הַתְּקִים בָּהֶם הַפְּסוּק "זֹרְכוֹתֵם
 תָּבוֹא בְּלִבָּם וְקִשְׁתוֹתֵם תִּשְׁבְּרֶנָּה", שֶׁאֲזֹמֵר רַבִּינוּ קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים,
 שְׁעַל יְדֵי תַפְלָה בְּכוֹנָה, נִסּוּכָה חֶרֶב הָאוֹיֵב אֵל־לֵבוֹ הוּא. כִּי הֵלֵל תָּלוּ
 בְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא, וְעִמְרָם זָכָה לְסוּד עֶמֶר נָקָא, שֶׁזֶה שְׁעָרוֹת שֶׁל אָדָם קְדָמוֹן, שֵׁם ע"ב, שְׁמִשֵּׁם
 נִמְשָׁכִין שְׁתֵּי הַלּוּחוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ בִּי"ז בְּתַמּוּז, וְלִכְן בְּנֵי זָכָה לְהוֹרִידֵן בִּי"ז בְּתַמּוּז. כִּי
 בִּי"ז בְּתַמּוּז עַל יְדֵי שְׁתֵּי הַלּוּחוֹת מִתְקַנֵּין אֶת סוּד הַיָּם הַשּׁוֹטֵף, שֶׁזֶה כָּל סוּגֵי
 הַצֶּעֶר שֶׁפִּקֵּד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם הִיּוֹתוֹ לְעַם, וְלִכְן הַמִּים הַתַּחְתּוֹנִים הַכִּים
 אוֹמְרִים "בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' בְּמִקְוָמוֹ", שְׁבִי"ז בְּתַמּוּז מִתְגַּלִּית הָאֶרֶת לּוּחוֹת
 הָרִאשׁוֹנוֹת לְכָל הַדּוֹרוֹת, וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִתְחַדֶּשֶׁת הַהִתְגַּלּוּת הָאֱלֹקִית שֶׁל לּוּחוֹת
 הָרִאשׁוֹנִים בִּי"ז בְּתַמּוּז, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יָכוֹל לִקְבֹּל אֶת הָאֶרֶת לּוּחוֹת רִאשׁוֹנוֹת עַל יְדֵי
 הַצּוּמוֹת וְזַעֲקָתָם, וְעַל יְדֵי זֶה הַקְּדוּשָׁה תוּכַל לְבַקֹּעַ אֶת מַחִיצוֹת הַפְּטָרָא
 אַחֲרָא, שְׁמִסּוּבָבִים אֶת הָאָדָם, וּבְמִקּוֹם שִׁיפְרָצוּ חֵס וְשָׁלוֹם חוּמוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם, יִבָּקְעוּ חוּמוֹת הַפְּטָרָא אַחֲרָא, הַמְּסוּבָבִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

להצלחת וישועת נחמן – נתן – אדל – בני שרה
 ויזכו הוריהם היקרים לרוות מהם נחת דקדושה ומתוך בריאות
 ושמחה אמיתית

לזכות לאמונה בצדיק ולבקש מה' לא לעזוב את הצדיק ולהנצל מקנאה
ולזכות לשמח את הצדיק במסירות נפש ולהזהר מההקפדה של הצדיק
אפילו כמלא נימא

"אכתה חצוק באמונה"

בפרשת פנחס, אנו עולין לאדם קדמון דאדם קדמון, ונכללין
בעולם האצילות, לשם הגיע פנחס, "בקנאו את קנאת ה'",
ומסר עצמו למיתה, כי כל שבט שמעון רצו להרוג את פנחס,
ולנקום בו, על שהרג נשיא בישראל שהיה נכד יעקב, כמו
שאמרת הגמרא בסנהדרין פב: ששאל בן הכנענית הוא עצמו זמרי בן סלוא, שעליו נאמר
"ורזיר בתנים או תיש וּמלך אלקים עמו", פי זמרי בן סלוא, שנולד
בירידתן מצרימה, היה דבוק בסבו היחיד במינו, ולמד ממנו את
כל התורה כלה, אבל היה מלא קושיות על משה רבינו עליו השלום,
ובהיותו בגיל 130, נתבשר בבשורה הנפלאה, על לידתו של משה רבינו
עליו השלום, שהיה מאיר כשמש בצהרים, וכל הבית התמלא אורה, ומאז
נכנסה בו קנאה במשה, וככל פַּעַם אשה רבינו עשה אינה זכר איומה, איז
התאמץ עליו כאין סוף קושיות ושאלות, בפרט בשעה שהרץ את השוטר
באזרים, שהיה אמונה להעיר את הפועלים היהודים משנתם, ולהעמיד אותם על
סדר עבודתם, וכך זה לא היה יכול שאדם בן הכנענית, שהוא בעצם זארי בן
סלוא, להבין כיצד אשה רבינו הולך אכה לאות איש מצרי, כך וטהור, אציל נפש,
ולמה לעשות זאת על לא עוֹל בכפו? וכך התעצמו אצלו עשרות ומאות
שאלות על משה רבינו, עד שהגיע לקושיה הקשה ביותר, שהיא
הקושיה הנצחית, שנשעה שהגיעה בת המלך, והציעה לו גישואין,
לקחה בפני משה ושאלו, זו אסורה או מותרת? אמר לו משה רבינו,

אסורה, אז אם כן למה אתה נשאת מדינית? ויש לך שני בנים, אליעזר וגרשם ממדינית, וכך הקושיות בלבן, והתרבו מיום ליום, עד שקם פנחס ולקח רומח והרגו, כי רצה להחטיא את כל עם ישראל, והצליח להחטיא 24.000 אלף, שכלם היו גלגולים של שכם, והתגלגלו בתלמידי רבי עקיבא, שלא נהגו כבוד זה בזה, ועל ידי זה מתו.

וכן הפרשה מדברת משרח בת אשר, שגם כן זכתה להכנס עם גופה לגן עדן, בזכות שבשרה ליעקב "עוד יוסף חי ומלך במצרים ולו שני בנים מנשה ואפרים" כי כל מי שהיה מעיז לבשר ליעקב, שיוסף חי אחרי 22 שנים, שיעקב יושב בשק ואפר על הרצפה והקרקע, כמו שנאמר "ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים", "ויבך אתו אביו", כי מי שהיה מעיז לבשר ליעקב אחרי 22 שנה שיוסף חי, היתה מיד בסכנת מיתה, כי מספיק הקפדה קטנה מצד יעקב אבינו עליו השלום, מיד היה האדם נהפך לגל של עצמות, כמו הקפדתו של רב יהודה על אותה אשה שלעגה לשמואל, נדרים נ: וכאן הקפדתו של יעקב על רחל אאנו עליה השלום, שאר אשר תאצא את אלהיך לא יחיה, ונפסרה באותה שנה, כך שנל הקפדה אפילו הני קטנה של יעקב אבינו, היתה גוררת אחריה מיד מיתה, ולכן אף אחד לא העיז לבשר ליעקב שיוסף חי, מחשש שימות, עד שבאה שרח בת אשר, ונכנסה בשירה, מחול, ורקוד, ושרה "עוד יוסף חי" הוא בולך במצרים וכו' שני בנים מנשה ואפרים" ועל ידי זה המתיקה הכל, ונשארה בחיים, ונכנסה עם גופה לגן עדן ויחיה לעולם.

לרפואת היולדת אצל בת שיינדל תחי' ולבתה הנולדת לה באצל טוב ויטכו הוריה וטקניה לרוות אמנה נחת דקדושה אתוך הרחבת וישוב הדעת

לְזָכוֹת לְשִׁמּוֹר עַל קִדְשַׁת יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא יִהְיֶה לְמִרְמָס רְגְלֵי
 אוֹמוֹת הָעוֹלָם וּשְׁנֹזֶכָה לְבָנוֹת סָבִיב יְרוּשָׁלַיִם חוֹמוֹת שֶׁל
 יְשׁוּעוֹת עַל יְדֵי תַפְלָה בְּכוֹנָה וְנִצְחוֹן הַיֵּצֶר הָרַע וְנֹזֶכָה לְרוּחַ
 חֲדָשָׁה וְלֵב טָהוֹר לַעֲבוֹד אֶת ה' בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים

הַבְקָעָה הָעִיר

אֲנִי ה', זָכְנוּ לְהַצִּיל אֶת יְרוּשָׁלַיִם עִיר
 הַקּוֹדֶשׁ, וְשָׁלֵא נָתַן אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְמִרְמָס
 רְגְלֵיהֶם שֶׁל גּוֹיִם, וְלֹא יוֹנְלוּ הַשְּׁבָעִים
 אוֹמוֹת לְהִכָּנֵס לְיְרוּשָׁלַיִם, וְנַעֲלָה לְרִישָׁא דְלֹא
 אֶתִידַע לְאָדָם קִדְמוֹן דְּאָדָם קִדְמוֹן, וְנִהְפֹךְ אֶת
 הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם, כִּי יֵשׁ לָנוּ יְכוּלָת לְהַרְגוֹ וּלְמַגְרוֹ
 וּלְהַאֲבִיד כָּל זָכָר מִמֶּנּוּ, וְשִׁיְהִיָּה בְּעוֹלָם אַחֵר וְלֹא
 בְּעוֹלָמֵנוּ, וַיִּנִּיחֵנוּ לַעֲבוֹד אֶת ה' כְּאֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ,
 וְלֹא יוֹכֵל יוֹתֵר לְהַשְׁטִינָנוּ וּלְקַטְרֵג עָלֵינוּ חֵס

וְשָׁלוֹם, וְלֹא נִלְךְ אַחֲרָיו אֶפִּילוֹ כַּחוּט הַשְּׂעֵרָה
 אֶפִּילוֹ כִּקְוָצוֹ שֶׁל יוֹד. אֲנִי ה', בִּי"ז בְּתַמּוּז,
 בָּקַע הַיַּצָּר הָרַע אֶת חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם לֹלֵא שׁוֹם
 תְּקוּמָה, עֲזוֹר נָא לָנוּ שְׁמַעֲכִשְׁיוֹ לֹא נָתַן יָד לַיַּצָּר
 הָרַע שְׁבוּקָה לָנוּ אֶת חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם בְּכָל עֵת
 וּבְכָל שָׁעָה, וְנִבְנֶה חוֹמוֹת חֲדָשִׁים חוֹמוֹת שֶׁ
 יִשׁוּעָה אִסְכִּיחַ לִירוּשָׁלַיִם, חוֹמוֹת שְׁבָאִים אִיִּצֹר
 טוֹב, אֶתִּפְלֵה בְכוּנָה, וְאֶפֶּה שְׁנֵצְחָנוּ אֶת הַיַּצָּר
 הָרַע לְעֶאֱרִי, וְאֶעֱכָשׁוּ לֹא יִצְלִיחַ יוֹתֵר הַיַּצָּר
 הָרַע לְהַכְנִס לְעִבּוּלָנוּ וְלִירוּשָׁלַיִם, וְלִלְבוּשׁ
 "לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ זָכוֹן
 חֲדָשׁ בִּקְרָבִי" וַיְהִיָּה לִי לֵב טָהוֹר
 לַעֲבֹדָךְ בְּאֵמֶת.

לְהַצִּלָּחַת וּרְפוּאָת הַיּוֹלָדֶת סִיוֹן הוֹדִיָּה בֵּת צִיפּוּרָה
 תַּחֲיִי לְרַגֵּל הַיּוֹלָדֶת הַבֵּן נִי"ו וַיִּזְכּוּ לְהַכְנִיסוֹ
 בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ ע"ה בַּעֲתוֹ וּבְזַמְנוֹ

לזכות להציל את ירושלים שהיא העין הטובה של עם ישראל

ונזכה לצאת מהצרות עין ומעין הרע שממנה כל הנזקים

הפחדים והנפילות ושנוזכה לעין של יוסף הצדיק

בראשונה הוּבַקְעָה הָעִיר בַּתְּשָׁעָה בַּתְּאֹוֹט בַּשְּׁנִיָּה י"ז בַּתְּאֹוֹט

רבוננו של עולם כל יכול אשר לא יבצר ממך
מזימה, ירושלים היא העינים של עם

ישראל, כמו שנאמר "ועליזה תהיה

ירושלים זוהי שאנן" "ותהיה עליזה בשוכה

לציון ברחמים". אנא ה', ככנו להציל את

ירושלים שהיא העין הטובה של עם ישראל, ונצא

מצרות עין, ונצכה לעין טובה, נפש שפלה ורוח

טאוכה, להיות מתאמדים של אברהם אבינו עליו

השלום. אנא ה', זכנו מה שכתוב אצל משה רבינו עליו

השלום, גמטריא "סר לראות", סר = 260 סוד תרי

עינין $260 = 2 \times 130$, סוד שני עינים של עין טובה,

עֵין הַנִּמְשָׁכֶת מִרִּישָׁא דְלֹא אֲתִידַע, מְבוֹצִינָא דְקִדְרוֹנִיתָא,
מִהֶעֵינִים שֶׁל אָדָם קִדְמוֹן דְּאָדָם קִדְמוֹן, עֵינָא חַד דְּרַחֲמֵי
הַנִּמְשָׁכֶת מִעֲתִיקָא סְתִימָאָה, הַנִּמְשָׁכִים מֵאָדָם קִדְמוֹן.
אֲנָא ה', בְּכָכֹת שְׁנֵי עֵינִים שֶׁ רַחֲמִים, תְּסִיר
מֵעֵינֵי אֶת כָּל הַדִּינִים, וְכָל הַקְּטָרוֹאִים, כָּל
הַמַּסְכִּים וְכָל הַמַּחֲיִצּוֹת, וְכָל אֵינִי סוֹאִים שֶׁ עֵין
רָעָה לֹאִינִיהֶם, כִּי יֵשׁ עֵין רָעָה וְיֵשׁ עֵין הָרָע.
אֲנָא ה', תְּצִילֵנִי מֵעֵין רָעָה שֶׁל קִמְצָנוֹת, וְעַל
יְדֵי זֶה תְּסִיר מִמֶּנִּי עֵין הָרָע הַגּוֹרֵם לְכָל
הַנְּזָקִים, וְלְכָל הַנִּפְּלּוֹת וְלְכָל הַפְּחָדִים וְלְכָל
הַחֲרָדוֹת, וְאַזְנָה לְעֵין שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק
"בֶּן פָּרֶת יוֹסֵף בֶּן פָּרֶת עָלֵי עֵין", וְעַל יְדֵי זֶה
אֲזַנָּה לְחֵלוֹם הַפְּרוֹת הַטּוֹבוֹת, שֶׁמֶהֱן נִל
הַשִּׁפְעַ, וְכָל הַבְּרִנּוֹת בְּכָל אֲרָצוֹת הָעוֹלָם.

להצלחת וישועת ורפואת עמרם בן חנה ופרלה
בת חנה וירונו נחת דקדושה מכל יוצאי חלציהם

לזכות לכפרה על מעשי העגל ושבירת הלוחות ולא אשוב
עוד לבסלה וככלב ששב על קיאו שנעשה לו כהיתר ולא
מרגיש שום אסור בדבר ואזכה לעשות תשובה ולא אפל
יותר שום גפילה ואדקדק במצוות כחוט השערה

אעשה העצם ושבירת הלוחות

רבונו של עולם כל יכול, שתבוא האס
ותכפר אל בנה, והיא תרחם את בנה
אכל כוהאבותיו ופלאיו. אנא ה', זכני
להנצל מחטא העגל ושבירת הלוחות.
ויותר לא יהיה לי שום חלק במעשה
העגל ושבירת הלוחות, ולא אגרם
חס ושלוש במעשי הרעים חס ושלוש

למעשה העגל ושבירת הלוחות,
ולא יהיה לי שום חלק ברוקדים לפני
העגל, ובמנשקים את העגל,
ששפתותיהם נהפכו לצבע הזהב,
והתנפחו עד שמתו מיתת חנק. אנא
ה' כל יכול, זכני להנצל מחטא העגל,
לשון עגולים, שאדם סובב על מקומו
וחוזר לאותו מקום שהיה, ולא מתקדם
אף פעם אפילו כחוט השערה לעבודת
ה', ורק שקוע במעשה עגל כל ימי חייו.
אנא ה', הצילני שלא אהיה מאלה
שחוזרים על קיאם בכל יום ויום,

כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּמִּשְׁלִי 'וְלֹא אֶהְיֶה נִכְלָב
אֲשֶׁר שָׁב עַל קִיאוֹ וְאוֹכַל אֶת קִיאוֹ'
וְאַחֲרֵי שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים הִנֵּל נַעֲשֶׂה לוֹ
כִּהְיֶתָּה, וְנִבְרָא לֹא מִרְגִּישׁ שׁוֹם אִסּוּר
בַּעֲבִירָה חֶסֶם וְשָׁלוֹם, כִּי כָּל הָעוֹבֵר
שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים נַעֲשֶׂה לוֹ כִּהְיֶתָּה חֶסֶם וְשָׁלוֹם,
אֲלֵא אַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה אֲמִיתִית, וְיֹתֵר עַל
אֲשׁוֹב עַל קִיאי עֲוֹנוֹתַי, וְלֹא אֲשׁוֹב יֹתֵר
לְכַסְלֵהָ, וְלֹא אֶהְיֶה כְּאִנְשֵׁי נִיגוּה שֶׁחֲזָרוּ
לְסוּרָם אַחֲרֵי 40 שָׁנָה, שֶׁאִזּוֹ נִיגוּה
נִהְפְּכָה, וְנִהְיְתָה לְבִרְכַּת מַיִם לְאִגְמֵי
מַיִם, לְתַנּוּיִם, הַקְּפוּד וְתִנְשֻׁמַּת, וְנִהְפְּכָה

לְמַדְבַּר שְׁמֵמָה שְׁאִין רֶגֶל אָדָם דּוֹרְכַת
וְעוֹבֶרֶת שָׁם. אֲנִי ה', הִצִּילֵנִי מִמַּעֲשֵׂי
הָעֶגְל וּשְׁבִירַת הַלּוּחֹת, וְיֹתֵר לֹא
אֶפּוֹל שׁוֹם נִפִּילָה בְּעוֹלָם, אֶפִּילוֹ
כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְאֶפִּילוֹ כְּקוּצוֹ סֵל
יָוֶד, אֲלֵא אֵין וְרֵק אֲדַקֵּדָה
בְּמַצּוֹתַי, וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָם מִתּוֹךְ
לֵהֵט וּקְנָאוֹת אֵין לְשֵׁם שָׁמַיִם
בְּאֵמֶת, וְעַל יְדֵי זֶה נִנְצַל מִמַּעֲשֶׂה
הָעֶגְל וּמִשְׁבִּירַת הַלּוּחֹת.

להצלחת מרים בת לסלו וב"ב ברו"ג
ותזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצאי חלציה

לזכות לראות את ה' פנים בפנים ולהתגלות
השכינה ולצום מעלות השחר עד צאת
הפוכבים ולזכות להכנס לגן עדן בחיינו
30 ק י' בתאוצ

רבנו של עולם כל יכול, זכני לראותך
פנים בפנים, שזו השגה של נתר
דאדם קדמון, שזכו לזה ביז' תמוז,
אנא רבנו של עולם, ביז' בתמוז,
שאז משה רבינו בא עם לוחות ראשונות,
וכל עם ישראל פסקה זוהמתו, והתבטלו
מהם כל התאוות שבעולם, וזכו לראות את

ה' פנים בפנים, כמו שכתוב "פנים
בפנים דבר ה' עמכם" (דברים ה' ד'),
ועל ידי זה עלו כל ישראל לכתר דאדם קדמון,
ועל ידי זה זכו לשמירת הברית,
שאין שמירה יותר ממנו, ויצאו
מגדר אנוש, וזכו לגדר מלאך,
כמו שנאמר "אני אמרתי אלקים
אתם ובני עליז כלכם, אכן כאדם
תבמותון וכאזוז העשרים תפלו", וכל
עם ישראל זכו בחייהם להכנס עם גופם לגן עדן,
כשרח בת אשר שנאנה ככנור "עוד
יוסף חי", ובתיה בת פרעה שסכנה

את חייה כדי להציל את אשה,
 וכאליעזר עבד אברהם שבצע את
 השליחות בשלמות באסירות נפש
 עילאית, ואפילו אחר ששאם את הזכור
 "בא ברוך ה'", ונהפך מארור לברוך,
 האסיר לדבק באטרה, עד שהביאה
 לסיומה בטוב ובפעל, ועל זה נאמר
 "ועתה השב אשת האיש כי זביא
 הוא", "אשת" ראשי תיבות
 "ה' שפתי תפתח", וזה סוד "באר
 חפורה שרים", בסוד "וחפורה
 הלבנה ובושה הזומה כי מלך ה'

צבקות בזהר ציון ובירושלם ונגד
 זקניו כבוד" (ישעיה פרק כד כג), ואצלה לצונ
 מעלות השחר ועד צאת הכוכבים מצאת
 החמה ועד התעלות השכינה מצאת
 הכוכבים, ואז יתקיים הפסוק "ביום
 ההוא יפקד ה' בחרבו הקשה
 והגדולה והחזקה על לוייתן זוחש
 ברחו ועל לוייתן זוחש עקלתון, והרג
 את התנין אשר בים" (ישעיה כו א').

לע"נ משה בן בועז ז"ל
 נ.ל.ב.ע. י"ז תמוז ת.נ.צ.ב.ה.

לזכות לא לשרף את התורה הקדושה על ידי פתיחת
העינים לדברים אסורים כי נשארנו יתומים ואין אב
ושנוזה להשרף למען התורה הקדושה ולהיות מוקפים
באש התורה כל הזמן ולא נסיח דעת מה' אף לרגע

בשעה עשר בו שרף

אפוסטאוס את התורה

אנא ה', שיתר לא נשרף את התורה
הקדושה, ויתר לא נגרם לשרפתה כמו
שקרה ביום שישי של פרשת חוקת,
שנשרפו בפריז 24 קרונות של ספרי
תורה ומדרשים, ושאלות ותשובות, שזה
כלל את כל התורה כולה, ומאז שחסרנו

כל זאת, נשארנו מיתומים כיתומים
אשר אין להם אב, וכאלמנות. אנא ה',
היה לנו לאב ולאם, ואם רעיתך אנחנו, היה
נא צורנו ורוענו, והאשכיח עלינו לשארנו
ולחצילנו מכף רע, כי אנו כבשה אחת קטנה
בין שבעים זאבים שטורפים אותנו יואם
ולילה = 177, ולא משאירים אותנו אפילו
בדל אונן. אנא ה', בזכות שבעה עשר
בתמוז, זכנו להכנס עם גופינו לגן עדן,
ונזכה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו
בזכות שבעה עשר בתמוז להשרף למען
התורה הקדושה, ולהשרף על קדושתה,
וללמוד עד שנהיה מוקפים באש כמו רבי זירא,
שכל 30 יום היה נכנס לתוך האש, ולומד תורה

בתוך האש, וכמו רבי אלעזר בן ערך, שכתוב
 בחגיגה יד. שבשעה שירד מהחמור
 והתחיל לדרוש בדברי תורה ירדה אש
 מהשמים והקיפה אותו, ואת כל חבריו וכל
 תלמידיו, וכל האילנות בערו באש התורה,
 ואמרו שירה, "הללויה הללו את ה' מן
 הארץ הללויה במרומים, הללויה
 כל מלאכיו הללויה כל צבאיו,
 הללויה שמש וירח הללויה כל
 כוכבי אור הללויה שמי השמים
 והמים אשר מעל השמים, יהללו
 את שם ה' כי זשגב שמו לבדו" כן
 נצפה עס אנחנו לעמוד תורה עז שנהיה
 אוקפיס באש להבה יחד עס התורה

הקדושה 24 שעות ביממה, ולא נסיח דעת
 אפילו לשניה אחת לכפר על שרפת התורה
 של אפוסטואוס הרשע, ונשמר את עינינו
 מכל משמר, כי כל פתיחת עין נשרף
 התורה מחדש.

רבוננו של עולם כל יכול, זכנו ללמוד
 תורה בקדושה ובטהרה אמתיים, עם
 שמירת עינים אמתית, ועל ידי זה לא
 נשרוף יותר את התורה הקדושה, ורק
 נהיה אוקפיס באש להבה 24 שעות, לעס
 היסח דעת כלל.

להצלחת ורפואת היועצת אצל בת אסתר
 תחי' ובתה הנולדת "שרה" בשעה טובה
 ואוצלחת והצלחה לכל משפחת שרון ברו"ע